

Pasi Räsämäki

Urbaario

Kokoelma kaupunkilöytöjä – valokuvanäyttely

URBAARIO

Kokoelma kaupunkilöytöjä – valokuvanäyttely

Pasi Räsämäki
Opinnäytetyö
Kevät 2023
Kulttuurituottaminen ja
luova talous (YAMK)
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu

Kulttuurituottaminen ja luova talous (YAMK)

Tekijä(t): Pasi Räsämäki

Opinnäytetyön nimi: Urbaario – kokoelma kaupunkilöytöjä

Työn ohjaaja(t): Pekka Isomursu

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: 05/2023

Sivumäärä: 56

Tämä taiteellinen ja tutkimuksellinen opinnäytetyö on **Urbaario** valokuvanäyttelyistä koostunut projekti, jonka yhteydessä tutkin, miten roskaksi määritelty esine muuttuu valokuvataiteen keinoin taideteokseksi.

Urbaario – kokoelma kaupunkilöytöjä -näyttelyssä, valokuvani ja arkeologiset löydöt kävivät vuoropuhelua roskan ja aarteen välisestä kyseenalaisesta erosta. Näitä erilaisia elementtejä vertaamalla voi myös miettiä hukkaavaa ihmisluontoa – kautta aikain jätämme jälkeemme myös tahattomia merkkejä itsestämme.

Urbaario, on oivallus, jonka sain alkaessani kuvaamaan urbaaneja löytöjä. Kun tutussa herbaariossa etsitään ja tallennetaan kasveihin liittyvää materiaalia, Urbaariossa kerätään löytöjä ihmisen elinympäristöstä ja tulkitaan niiden välittämää tietoa lajistamme ja elintavoistamme. Urbaarion kokoaja havainnoi arkista kaupunkiympäristöä ja harjoittaa silmää huomaamaan, mitä kaikkea maisemassa vilisee: joltakulta on pudonnut pullonkorkki tai aurinkolasit, joku on unohtanut reppunsa, joku muu rannekellonsa.

Asiasanat: urbaario, herbaario, valokuvaus, valokuvanäyttely

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences

Master's Degree Programme in Cultural Management and Creative Industries

Author(s): Pasi Räsämäki

Title of thesis: Urbaario – a collection of urban finds

Supervisor(s): Pekka Isomursu

Term and year when the thesis was submitted: 05/2023

Number of pages: 56

I got the idea of Urbaario, when I started photographing urban discoveries. When plant-related material is searched for and stored in a familiar herbarium, the urbarium collects discoveries about human habitat and interprets the information they convey about our species and lifestyle. The collector of the urbaario observes the mundane urban environment and trains the eye to notice what is buzzing in the landscape: someone has dropped a bottle cap or sunglasses, someone has forgotten their backpack, someone else their wristwatch. In describing these random discoveries, I have been pondering what they look like and where they come from. Effort has been put into developing a product and a brand – and then, once it's consumed, it becomes rubbish. Ambiguous images that play with a change of scale bring before us the roaring beauty of these forgotten objects.

In the Urbaario – a collection of urban finds exhibition, my photographs and archaeological finds engage in a dialogue about the questionable difference between rubbish and treasure. By comparing these different elements, you can also think about the wasteful human nature – throughout the ages, we also leave behind unintended signs of ourselves. The past is not only behind us, but it is also beneath us, on many floors. On top, on the surface layer, we see traces of the life of a modern, urban human.

Keywords: urbaario, herbaario, urbarium, herbarium, photography, exhibition

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	8
2	URBAARIO NIMEN SYNTYMINEN	10
	2.1 Urbaani	11
	2.2 Herbaario	11
3	VALOKUVAAMISEN IDEA	12
	3.1 Esimerkkejä taiteen historiasta	12
	3.1.1 Marcel Duchamp	12
	3.1.2 Edward Weston	12
	3.1.3 Irving Penn	13
	3.2 Kuvaustapojen testaaminen	14
	3.2.1 Analoginen kuvaus	14
	3.2.2 Märkälevy	15
	3.2.3 Näyttelyn ja löytöjen kuvaaminen	16
	3.3 Valokuvaaminen löytöpaikoilla	19
4	KUVANKÄSITTELY JA TULOSTAMINEN	20
	4.1 Adobe Photoshop	20
	4.2 Raw -kuvien käsittely	21
	4.3 Syvääminen	22
	4.4 Interpolointi	22
	4.5 Tulostaminen	23
	4.5.1 Mustesuihkutuloste	23
	4.5.2 Värihallinta	24
5	NÄYTTELYIDEN RAKENTAMINEN	25
	5.1 Ahjo	25
	5.2 Hilma	27
	5.2.1 Tilan rakentaminen	29
	5.2.2 Stratigrafia	30
	5.2.3 Oppimateriaali ja yleisökuvat	31
	5.3 Mikkeli	32
6	URBAARIO -KUVAESIMERKKEJÄ	34
	6.1 ORIGINAL WASTE	34

6.2	Feikkireiskat	35
6.3	Lilliput.....	36
6.4	RantaRolex	37
6.5	Paljettireppu	39
6.6	Ihmepuu	41
6.7	Kaikki näyttelyissä olleet kuvat.....	42
7	POHDINTA.....	50
	LÄHTEET.....	52

1 JOHDANTO

Taiteellinen ja tutkimuksellinen opinnäytetyöni tutki oman taiteellisen työskentelyn keinoin, miten massatuotettu hyödyke muuttuu yksilölliseksi esineeksi ja taideobjektiksi. Opinnäytetyö raportoi miten taidekonseptin idea syntyi ja miten toimintamallin saattaminen konkretian tasolle tapahtui.

Urbaario, on oivallus, jonka sain alkaessani kuvaamaan urbaaneja löytöjä. Kun tutussa herbaariossa etsitään ja tallennetaan kasveihin liittyvää materiaalia, Urbaariossa kerätään löytöjä ihmisen elinympäristöstä ja tulkitaan niiden välittämää tietoa lajistamme ja elintavoistamme. Urbaarion kokoaja havainnoi arkista kaupunkiympäristöä ja harjoittaa silmää huomaamaan, mitä kaikkea maisemassa vilisee: joltakulta on pudonnut pullonkorkki tai aurinkolasit, joku on unohtanut reppunsa, joku muu rannekellonsa.

Näitä satunnaisia löytöjä kuvatessani olen pohtinut sitä, mille ne näyttävät ja mistä ne ovat tulleet. Kuinka paljon on nähty vaivaa, että on kehitetty joku tuote ja tuotemerkki – ja sitten, kun se on kulutettu, siitä tulee roski. Monitulkintaiset kuvat, joissa leikitellään mittakaavan muutoksella, tuovat eteemme näiden unohdettujen esineiden roisin kauneuden.

Samanlaista satunnaista kauneutta on myös arkeologiassa. Tuskin kukaan menneisyydessä on tiputtanut sormusta peltoon tarkoituksella sen sinne jättääkseen. Rahoja on kätkeyty ihana muista syistä, kuin merkiksi tulevaisuuden löytäjille. Hylätyt asuinpaikat on vain jätetty niille sijoilleen, mutta niitä tutkimalla me nykyajan ihmiset voimme päätellä monenlaisia asioita menneisyyden ihmisten elintavoista.

Urbaario – kokoelma kaupunkilöytöjä -näyttelyssä, valokuvani ja arkeologiset löydöt käyvät vuoropuhelua roskan ja aarteen välisestä kyseenalaisesta erosta. Näitä erilaisia elementtejä vertaamalla voi myös miettiä hukkaavaa ihmisluontoa – kautta aikain jätämme jälkeemme myös tahattomia merkkejä itsestämme.

Menneisyys ei ole vain takanamme, vaan se on myös allamme, monessa kerroksessa. Päälimmäisenä, pintakerroksessa, näemme jäljet modernin, urbaanin ihmisen elämästä.

Urbaario -projekti on ollut ajatuksissani jo pitkään. Olen halunnut yhdistää kadulla vastaan tulleet löydöt ja laadukkaan studiomaisten valokuvaamisen yhdessä nykytaiteen näköisiksi teoksiksi, jotka roikkuvat suurina vedoksina museoiden seinillä.

Tapani valokuvata on suoraan jonkin aiheen katsomista ja kuvilla puhumista. Näytän katsojalle tarkasti aiheen tietystä näkökulmasta, jonka olen perustellut hyvin. Joskus se kuvan keskipiste tulee selkäytimestä ja joskus harkinnan tuloksena.

Valokuvan yksi keskeinen ominaisuus on ajan pysäyttäminen. Se on hyvä työkalu tallentaa hauraita ja tuhoutuvia asioita myöhemmin tarkasteltavaksi.

2 URBAARIO -NIMEN SYNTYMINEN

Urbaario nimi lähti liikkeelle sanaleikistä. Urbaario sana perustuu kahden sanan, urbaani ja herbaario yhdistämiseen. Poikani teki koulutehtävänä digitaalista herbaariota kesällä muutama vuosi sitten. Pohdiskelin, kuinka jo aiemmin kuvaamani materiaali, jossa on erilaisia urbaaneja löytöjä niiden löytöpaikoilla – miten niistä voisi tehdä samanlaisen oppimistehtävän, jossa liikutaan urbaanissa maisemassa, tehdään havaintoja ja kerätään ne talteen valokuvaamalla.

Samana kesänä olin arkeologin luennolla ja hän kertoi kuinka he tekevät opiskelijoiden kanssa kätköjä tulevaisuutta varten, ja siellä oli juuri samanlaisia elementtejä kuin mitä olin kaduilla kuvannut - ja mitä näemme museoiden kokoelmissa. Tyypillisiä aiheita ovat kolikot, avaimet, korut ja muut aikaa kestävätkä metalliesineet, sekä maatuvat ja hajoavat paperiset esineet, kuten ruokaa suojaavat kääreet.

Sanojen syntymisprosessi on monimutkainen ja monivaiheinen. Usein uusia sanoja syntyy tarpeesta kuvata uusia käsitteitä tai ilmiöitä, jotka eivät aiemmin ole olleet olemassa. Sanoja voidaan myös lainata tai muokata muiden kielten sanoista tai yhdistää jo olemassa olevia sanoja uusiksi yhdistelmiksi.

Sanojen syntymisessä onkin kyse yhteisestä ja jatkuvasta prosessista, jossa kieltä käyttävät ihmiset keksivät ja käyttävät uusia ilmaisuja tarpeen mukaan. Sanat voivat muuttua ja kehittyä ajan kuluessa, ja niiden merkitykset voivat vaihdella eri konteksteissa ja kielten välillä. (Maanmies 2008, Iso suomen kielioppi)

2.1 Urbaani

Urbaani tarkoittaa kaupunkimaista tai kaupunkiympäristöön liittyvää. Se viittaa siis kaupungin elämään, kulttuuriin, arkkitehtuuriin, tapoihin ja ihmisiin. Urbaani voi myös kuvata tiettyä asennetta tai elämäntapaa, joka on tyypillistä kaupunkiympäristössä eläville ihmisille. Urbaani-sanaa käytetään usein vastakohtana maaseutuun tai luontoon. (Suomen etymologinen sanakirja 2021)

2.2 Herbaario

Herbaario tarkoittaa kasvikokoelmaa, joka sisältää kuivattuja ja litistettyjä kasvinäytteitä, joita on merkitty lajin, keräämispäivän ja -paikan sekä kerääjän tiedoilla. Herbaarion tarkoituksena on tallentaa kasvien monimuotoisuutta ja mahdollistaa niiden tunnistaminen ja tutkiminen myöhemmin.

Herbaarion kerääminen tapahtuu yleensä niin, että kasvinäytteet kerätään kentältä ja ne kuivataan mahdollisimman nopeasti. Tämän jälkeen kasvinäyte puristetaan ja asetetaan kartongille, jossa se merkitään lajin, kerääjän, keräämispäivän ja -paikan tiedoilla.

Herbaariota voidaan kerätä eri tarkoituksiin, kuten luonnon monimuotoisuuden tutkimukseen, lajien levinneisyysalueiden selvittämiseen tai tietyn alueen kasviston inventointiin. Herbaarion avulla voidaan myös seurata kasvien levinneisyyden ja esiintyvyyden muutoksia ajan kuluessa, mikä on erityisen tärkeää esimerkiksi uhanalaisten lajien suojelussa. (Tieteen termipankki 2023)

3 VALOKUVAAMISEN IDEA

Halusin tuoda **Urbaario**-näyttelyn katsojalle vaikuttavana visuaalisen kokemuksen, päätin käyttää tehokkeinona nykyvalovalokuvassa vallitsevaa tapaa esittää kuvat suurikokoisina tulosteina. Suuret valokuvat mahdollistavat myös tarkemman yksityiskohtien esittelyn, joka sopi teoskokonaisuuteeni. Kuvissani näytän, miten aiemmin suuren mittakaavan valmistusprosessin kautta tuotettu esine on saanut elinkaarensa loppupäässä ainutlaatuisia piirteitä ja ominaisuuksia, jotka tekevät siitä yksilöllisen taideteoksen tuodessani sen julkisesti esille. Nykytaiteessa suurikokoiset valokuvat ovat myös osa laajempaa taiteen trendiä, jossa teokset ovat fyysisesti suurempia ja vaativat enemmän tilaa. Taiteilijat käyttävät usein tilaa luodakseen visuaalisen ympäristön, joka sitoo yhteen useita elementtejä, kuten **Urbaariossa** valokuvia, sekä museoesineitä. (Geffer 2004)

3.1 Esimerkkejä taiteen historiasta

3.1.1 Marcel Duchamp

Marcel Duchampin "Fountain" -teos on hyvä esimerkki siitä, miten teollinen massatuote voidaan muuttaa yksilölliseksi taideteokseksi. Teoksen ideana oli ottaa valmis esine (pisoaari) ja asettaa se taideteoksena esille, näin sen merkitys muuttui radikaalisti. Syntynyt haastoi vallitsevaa taidekäsitystä ja aikaansai keskustelua siitä, mikä voi olla taidetta ja miten sitä voidaan määritellä. Esittämällä massatuote taiteena, hän osoitti, että taideteos voi olla mitä tahansa, mikä herättää ajatuksia ja keskustelua. Duchampin työskentely on innoittanut lukuisia aikalaisia ja myöhemmin työskennelleitä taiteilijoita käyttämään teollisia tuotteita eri tavoin omassa taiteessaan. (Boxer 1999, Howarth 2000)

3.1.2 Edward Weston

Edward Weston oli yksi keskeinen valokuvaaja 1900-luvun alkupuolelta. Westonin tyyli oli minimalistinen ja hän keskittyi usein yksinkertaisten esineiden valokuvaamiseen. Westonin

teoksissa on havaittavissa vaikutteita vallitsevista taiteen tekijöiden ideoista aiheiden ja työtapojen osalta.

Weston on todennut, että häntä inspiroi Duchampin käsitys taiteesta; jossa teos voi olla mikä tahansa objekti, joka herättää huomiota ja on valokuvaamisen arvoinen. Weston käytti usein tätä työtapaa valitessaan kuvattavia kohteitaan ja hän pyrki löytämään kauniita muotoja arkisista esineistä ja yksinkertaisista muodoista.

Edward Weston kuvasi elokuussa 1930 "Pepper No. 30" -valokuvan. Tämä mustavalkoinen valokuva kuvaa yksinkertaisella tavalla paprikkaa, mutta siitä on tullut merkittävä valokuva, edustamaan hänen työtapaansa ja sen ajan valokuvausta. Kuva on näyttävä aiheesta kaiken, mikä tekee siitä erinomaisen esimerkin valokuvan tavasta korostaa esineen tai kohteen olemusta ja pyrkiä esittämään se mahdollisimman realistisesti. (Locke 2015, Zhang 2017)

3.1.3 Irving Penn

Irving Penn oli valokuvaaja, jonka aktiivinen työskentely ulottui 1940-luvulta 2000-luvun alkuun. Hänen valokuvansa olivat usein minimalistisia ja tarkkaan sommiteltuja. Pennin työssä on havaittavissa joitakin samankaltaisuuksia Duchampin readymade-taiteen kanssa, hän käytti usein arkisia esineitä ja asetteli ne uudelleen luodakseen visuaalisesti mielenkiintoisia kuvia. (Woodward)

Irving Pennin "Frozen Foods" -valokuvasarja Vogue-lehdelle vuonna 1977, oli osa hänen laajempaa ruokakuvaukseen liittyvää tuotantoaan. Sarja oli tehty kaupallisiin tarkoituksiin, mutta Pennin tapa valokuvata loi niistä tunnistettavia ja myöhemmin ikonisia kuvia. Hän käytti yksinkertaista vaaleaa taustaa ja koko kuva-aihe oli terävä. Pennin ruokakuvat Vogue-lehdessä olivat minimalistisia ja tarkkaan sommiteltuja. Kuvissa on havaittavissa vaikutteita readymade taiteesta, kuvien aiheet edustavat osaltaan massatuotantoa. (Borrelli-Persson 2015)

3.2 Kuvaustapojen testaaminen

Ennen Urbaarion ensimmäistä näyttelyversiota en vielä tiennyt varmaksi millä tekniikalla tuottaisin kuvat. Vaihtoehtoina oli perinteinen analoginen kuvaus teknisellä kameralla eri filmivaihtoehtoineen ja nykyaikainen digitaalinen valokuvaaminen. Päätin testata yhdellä esineellä eri tekniikoita ja rakensin valokuvaaja Marko Sahlmanin studiolle testiympäristön (kuva1), jossa kuvasin eri materiaaleja Sinar P2 kameralla.

3.2.1 Analoginen kuvaus

Analoginen valokuvaus tarkoittaa valokuvauksen vanhempaa tekniikkaa, jossa käytetään perinteisiä filmirullia ja valokuvapaperia kuvien vedostamiseen. Analogisessa valokuvauksessa valokuvat tallennetaan valottamalla kuvalevy tai filmi, joka sisältää hopeapohjaisen valoherkän emulsion. Kun filmi altistetaan valolle, valon vaikutuksesta emulsion kohdalla olevat hopeakiteet muuttuvat kemiallisesti ja tallentavat kuvan latentisti. Analoginen valokuvaus eroaa digitaalisesta

valokuvauksesta siinä, että kuvat tallentuvat fyysisesti levyille, filmille tai paperille eivätkä digitaalisesti muistikortille tai kovalevyille. (Mills, Jenkins)

3.2.2 Märkälevy

Konna,
Kaijanniemi,
Mikkeli 2019,
pigmenttivedos märkälevystä,
kuvausassistenttina
Marko Sahlman

*Ensimmäisiä testejä
löytömateriaalista. Märkälevykuva
litistyneestä sammakosta. Tässä
vaiheessa en ollut rajannut vielä
löytöjä teolliseen materiaaliin,
vaan mukana oli vielä kuolleita
pieniä eläimiä ja hyönteisiä.*

Märkälevy tunnetaan kansainvälisesti paremmin nimellä kollodium. Tekniikka on vanha valokuvauksen menetelmä, joka kehitettiin vuonna 1851. Se oli yksi ensimmäisistä valokuvauksen menetelmistä, joka mahdollisti positiivikuvien tekemisen lasi tai metallilevyille.

Positiivikuvassa kuvan valot ja varjot ovat oikeinpäin, joten kuvaa voi helposti verrata kuvan aiheeseen heti kun kuvalevy on prosessoitu.

Kollodium -tekniikassa levitetään kollodium-nimistä kemiallista seosta lasilevyille, jonka pinnalle se muodostaa ohuen kalvon. Levyn päälle levitetään sen jälkeen hopeanitraattiliuos, joka yhdessä collodionin kanssa luo valoherkän emulsion levyille. Kun levy on vielä kostea, se asetetaan kameraan ja on valmis valokuvaamiseen. Kuvan ottamisen jälkeen levyn täytyy kehittää välittömästi, ennen kuin se kuivuu.

Materiaali on herkkää vain valon siniselle aallonpituudelle ja on muutenkin hyvin hidasta – epäherkkää valolle. Kuvatessa täytyy siis olla valtava määrä valoa käytettävissä, että saadaan hidasta materiaalia valotettua riittävästi. Kehitysprosessin kemikaalit ovat myös erittäin myrkyllisiä ja työtilan turvallisuuteen ja suojavälineisiin tulee kiinnittää erityistä huomiota. (Kuiper 2009, Smigiel)

3.2.3 Näyttelyn ja löytöjen kuvaaminen

Kuvasin materiaalin täyden kennon Sony A7R2 kameralla, jonka hankin tätä projektia varten, projektin aktiivista vaihetta aloittaessani vuona 2019. Olen kuvannut lukuisilla erilaisilla kameroilla työurani aikana ja olin tietoinen millaisia tiedostojen tulee olla, että niistä saadaan käsittelyvaiheessa laadukkaita tulostettavia kuvatiedostoja. Sony A7R2 tuottaa ns. täyden koon full frame kennolla 7952 x 5304 pikselin kokoisen kuvan, kokemuksesta tiedän, että tuosta pikselimäärästä saa tehtyä tarpeisiin nähden riittävän suuria kuvia ilman erityistä huolta tiedostokoon riittävydestä. Sonyn tiedosto riittää noin 75x50 sentin kokoiseen hyvälaatuiseen kuvaan, näyttelyn isoihin metrin levyisiin kuviin tiedostoja piti kuitenkin kasvattaa interpoloimalla suuremmiksi. (Dpreview 2015)

Jos haluaa tulostaa suuren valokuvan, jossa yksityiskohdat ovat tärkeitä, tarvitsee siihen korkeamman resoluution kuin käytettäessä kuvaa esimerkiksi sosiaalisessa mediassa. Yleensä suositellaan, että kuvan pikselimäärä on 300 pikseliä tuumaa kohti (ppi) korkealaatuisen tulosteen valmistamiseksi. Kuvan pikselimäärän lisääminen ei automaattisesti tarkoita parempaa kuvanlaatua. (Rockwell 2008)

Objektiivina käytin kuvausvaiheessa pääsääntöisesti Zeissin 55 millistä normaaliobjektiivia sekä helicoid adapterista ja suurennuskoneen objektiivista rakentamaani lähikuvaukseen paremmin sopivaa objektiivia sekä tarkoitukseen lainaamaani Canonin 100mm f.2.8 makro-objektiivia.

Käytin eri objektiiveja aiheen mukaan, isommat esineet kuvasin 55 millisellä normaaliobjektiivilla ja pienemmät makro-objektiiveilla. Kuvaustyössä pyrin maksimoimaan kuva-aiheen koon toistumisen mahdollisimman isona kameran kennolla. Vaikkei kuvaustyö varsinaisesti ollutkaan makrokuvausta, osa kuvista on kuvattu läheltä aihetta ja ne ovat kennolla hyvin lähellä 1:1 kuvasuhdetta.

Makro-objektiivit on erityisesti suunniteltu lähikuvaukseen, sillä voidaan saavuttaa erittäin tarkkoja ja yksityiskohtaisia kuvia lähellä olevista kohteista. Makro-objektiivin pääominaisuus on sen kyky tarkentaa hyvin lähelle kohdetta. Makro-objektiiveissa on usein myös tasokorjaus, joka korjaa vääristymiä ja antaa tasaisen tarkennustason koko kuvan alueelle. (Rockwell 2013)

Visuaalisena tavoitteenani oli tuottaa valokuvatessa lyhyitä syväterävyysalueita, jotka korostavat löytöjen pintarakennetta. Esimerkkikuvassa "Feikkireiskat" on löytönä Joensuun Sirkkalanpuiston kevyen liikenteen väylältä syksyllä 2019 poimitut merkkiaurinkolasien kopiot. Lasit olivat tallautuneet päälylystämättömällä väylällä rikki ja niiden vielä tallessa olevaan linssiin oli jäänyt hiekkaa ja roskia.

Feikkireiskat, Sirkkalan puisto, Joensuu 2019, pigmenttivideos.

Näyttääkseni kuvan katsojalle, millainen rakenne löydössä on, suunnittelin siihen valaisun jossa:

- valoa tulee esineen takaa, jolloin linssin läpinäkyvyys tulee ilmeiseksi ja linssin takapuolella olevat tarttumet muodostavat tumman varjoalueen.
- valoa tulee esineen etupuolelta, jolloin hiekanjyvät yms. materiaali, joka on jäänyt kiinni laseihin, tulee näkyviin
- yleisvalo kuvassa on normaali kiiltävän esineen valaisu, jossa rakennetaan ympäristö sopivaksi peilaamaan kohteen kiiltävillä alueilla aiheeseen sopivasti.

Näyttelyssä on kahdenlaisia kuvia. Muutama kuvista on nopeita tallenteita löytöpaikoilta ja suurin osa materiaalista on mukaan otettujen löytöjen studiomaisia ja pitemmälle työstettyä valkoisine taustoineen.

Työpisteeni Ilosaarirockin löytötavaratoimiston takana .

Käytän sanaa studiomainen, osa kuvista on kuvattu lokaatiossa, jossa olen käyttänyt harmaa-valkoinen/musta neutraaliväristä korttia jonka avulla kuvan jälkityöt helpottuvat, sekä alustana valkoista pahvilevyä jälkityön helpottamiseksi. Kuvan valaisu on vallitsevan valon käyttöä tapahtumapaikan olosuhteet huomioiden.

Harmaakortti, jonka mukana on valkoinen ja musta elementti, on yksinkertainen mutta hyödyllinen työkalu valokuvaamisessa, jota käytetään usein valotuksen säätämiseen ja valkotasapainon määrittämiseen. Kortteja voi käyttää apuna valotuksen säätämiseen, mutta erityisen hyödyllinen se on kuvien värien ja oikean tummuuden ja vaaleuden säätämisessä kuvia käsiteltäessä.

Pilvinen taivas on erittäin hyvä valokuvastudio, pilvien toimiessa tehokkaana valon pehmentäjänä. Pehmeä valo vähentää kovien varjojen ja kontrastin vaikutusta, mikä helpottaa kuva-aiheen yksityiskohtien esille tuomista.

3.3 Valokuvaaminen löytöpaikoilla

Dokumentoin löytöjä lokaatioissa pääosin kulloinkin käytössäni olleilla puhelimilla. Puhelimen käytössä löytöjen tallentamisessa on muutamia merkittäviä etuja.

Mobiililaitteet ovat käteviä ja helppoja kuljettaa mukana, mikä mahdollistaa nopean ja helpon valokuvien ottamisen missä tahansa. Mobiililaitteissa on pääsääntöisesti laadukas kamera, joka tuottaa riittävän hyvälaatuisen tiedoston isojenkin kuvatulosteiden tekemiseen. Kameroiden lyhyt polttoväli tuottaa myös tavanomaista kameraa pidemmän syväterävyysalueen, mikä helpottaa havaintojen tallentamista löytöpaikoilla.

GPS-datan tallentaminen kuvaan on yksi merkittävä etu mobiililaitteella valokuvaamisessa. Useimmat moderneista älypuhelimista tallentavat automaattisesti GPS-sijaintitiedon jokaiselle valokuvalle, joka otetaan puhelimella. Tämä tarkoittaa, että kun tarkastelet valokuvia myöhemmin, voit tarkistaa, missä ne on otettu. (Tom, Kearns)

4 KUVANKÄSITTELY JA TULOSTAMINEN

Kukko tunkiolla, Neste-huoltoasema, Varkaus 2020, pigmenttivedos.

Vasemmalla käsittelemätön kuva ja oikealla sama peruskäsittelyn jälkeen, syvättynä – niin ettei alkuperäinen tausta näy.

Valokuvasin löydöt raakakuviksi eli RAW tiedostoiksi, tavoitellessani laadukkaita lopputuloksia. Siivosin kuvista tarpeettomat, tahattomat elementit ja taustat, sekä korjasin värisävyt Photoshop ohjelmalla. Ohjelma on minulle tuttu graafisen alan standardinomaisen työkalu, jo vuodesta 1992 alkaen. Kuvankäsittely jakaantui muutamaan vaiheeseen: valotuksen perussäätö RAW-työkalulla (Adobe Raw), taustan syvääminen, perusterävyitys ja lopuksi kuvan interpolointi suurien kuvien osalta tulostamista varten.

4.1 Adobe Photoshop

Adobe Photoshop on graafinen kuvankäsittelyohjelma, joka on kehitetty ja julkaistu Adobe Systems Incorporated -yhtiön toimesta. Photoshop on saatavilla sekä Windows- että Mac -käyttöjärjestelmille ja siitä on muodostunut alan standardinomaisen työkalu.

4.2 RAW-kuvien käsittely

RAW-kuvan käsittely tarkoittaa digitaalisen kuvan muokkaamista sen alkuperäisessä, raakamuodossa (RAW). RAW on tiedostomuoto, joka tallentaa kaiken kuvatiedon sellaisenaan, miten kamera on sen tallentanut. Se sisältää kuvan väri-, valotus- ja kontrastitiedot ilman, että kamera on tehnyt niihin automaattisia muutoksia tai pakannut niitä.

RAW-kuvan käsittelyssä kuvaajalla on enemmän kontrollia ja joustavuutta kuvan muokkauksessa. Se tarjoaa useita etuja JPEG- tai muissa pakatuissa tiedostomuodoissa oleviin kuviin verrattuna:

Laajempi dynaaminen alue: RAW-kuvat tallentavat laajemman dynaamisen alueen, mikä tarkoittaa, että ne sisältävät enemmän sävyjä valosta varjoon. Tämä antaa paremmat mahdollisuudet korjata valotusta, säilyttää yksityiskohtia ja saada aikaan tasapainoisemman kuvan.

Parempi värien hallinta: RAW-kuvat sisältävät enemmän värin sävyjä ja sävyjä, mikä antaa mahdollisuuden tehdä hienosäätöjä värisävyihin ja kylläisyyteen sekä korjata valkotasapainoa tarkemmin.

Kuvan laatu ei heikkene: RAW-kuvien käsittelyssä alkuperäistä kuvatietoa ei menetetä, koska käsittely tapahtuu ei-destruktiivisesti. Ei-destruktiivinen kuvankäsittely tarkoittaa kuvan muokkaamista siten, että alkuperäinen kuvatieto säilyy muuttumattomana ja muokkaukset tehdään uusille, erillään oleville kerroksille tai käyttämällä säätöjä, jotka voidaan kumota tai muuttaa myöhemmin. Tämä menetelmä suojaaa alkuperäistä kuvaa pysyviltä muutoksilta ja tarjoaa enemmän joustavuutta ja kontrollia kuvan muokkausprosessissa.

RAW-kuvan käsittely vaatii ohjelman, joka voi lukea ja käsitellä tiedostoja. Tällaisia ohjelmistoja ovat esimerkiksi Lightroom, Capture One, Affinity Photo ja DxO PhotoLab. Myös Adobe Photoshopilla voi käsitellä tiedostoja kehittämällä ne ensin Adobe Camera RAW työkalulla esimerkiksi ohjelman natiiviksi PSD tiedostoksi.

Adobe Camera RAW (ACR) on Adoben Photoshop- ja Lightroom-ohjelmistoissa toimiva raakakuvien käsittelyyn tarkoitettu lisäohjelma. ACR mahdollistaa RAW-kuvien avaamisen,

muokkaamisen ja tallentamisen Photoshopissa ja Lightroomissa, ja se tukee keskeisten kameravalmistajien omia RAW-formaatteja, kuten Canonin CR2, Nikonin NEF ja Sony ARW. (Adobe 2021)

4.3 Syvääminen

Kuvankäsittelyohjelmassa syvääminen tarkoittaa kuvan osien piilottamista tai näkyvyyden muuttamista ilman, että alkuperäinen kuva muuttuu pysyvästi. Maskin avulla voit suojata tai erottaa tiettyjä kuvan osia, jotta voit työskennellä niiden kanssa erikseen tai tehdä muutoksia vain tiettyihin alueisiin. Maskit tekevät kuvankäsittelystä joustavampaa ja helpottavat monimutkaisten kuvien muokkaamista.

Maskin käyttö kuvankäsittelyohjelmassa, kuten Photoshopissa, on kuin asettaisi läpinäkyvän kerroksen kuvan päälle ja sitten maalaisi sen eri alueet mustalla tai valkoisella. Musta alue maskissa peittää tai piilottaa kuvan taustalla olevan osan, kun taas valkoinen alue paljastaa tai näyttää sen. Harmaa sävy maskissa tekee kuvan osista osittain läpinäkyviä.

Kuvankäsittelyohjelmat, kuten käyttämäni Adobe Photoshop, tarjoavat useita erilaisia maskeja, kuten pikselimaskit, vektorimaskit ja sävykanavamaskit. Näiden avulla voit tehdä monimutkaisia ja tarkkoja muutoksia kuviin helposti ja tehokkaasti. (Adobe 2023a)

4.4 Interpolointi

Digitaaliset valokuvat koostuvat pikseleistä. Kuvan pikselillä (lyhenne sanoista "picture element") on useita ominaisuuksia, jotka vaikuttavat kuvan ulkonäköön ja laatuun. Keskeisimmät niistä ovat väri ja sijainti kuvamatriisissa.

Kuvan resoluutio on tietty määrä pikseleitä, jotka muodostavat kuvan. Resoluutio vaikuttaa kuvan tarkkuuteen ja yksityiskohtien määrään. Mitä enemmän pikseleitä kuvassa on, sitä tarkempia ja yksityiskohtaisempia on mahdollista tulostaa. Resoluutio ilmoitetaan pikseleiden määränä kuvan leveys ja korkeussuunnassa (esim. 6000x4000).

Kuvan interpolointi tarkoittaa kuvan resoluution muuttamista käyttämällä erilaisia matemaattisia menetelmiä kuvan pikseleiden uudeksi sijainniksi ja väriksi. Interpolointi on yleinen menetelmä kuvan koon muuttamiseksi suuremmaksi tai pienemmäksi. (Burge&Kaushick 2009, 227, Cambridge in Colour)

4.5 Tulostaminen

Valokuvan tulostaminen tarkoittaa digitaalisen kuvan siirtämistä paperille tai muulle tulostusmateriaalille fyysisenä versiona. Tulostusprosessissa tulostin käyttää mustetta tai muita väriaineita kuvan pikseleiden värien mukaan muodostaakseen kuvan tulostusmateriaalille.

Tulostettaessa digitaalista kuvaa on otettava huomioon useita tekijöitä. Kuvan fyysinen koko määrittää tarvittavan pikselimäärän. Käytettävä tekniikka ja tulostusmateriaali täytyy myös huomioida.

4.5.1 Mustesuihkutuloste

Näyttelyn kuvat on tulostettu eri tulostimilla, niiden käyttämä tekniikka on kuitenkin ollut sama, mustesuihku. Mustesuihkutulostimet tulostavat kuvan suihkuttamalla eriväristä mustetta ohuina pisaroina paperille. Mustesuihkutulostimilla voidaan saavuttaa erittäin korkea laatu valokuvatulostuksessa. Mustesuihkutulostimen pisteiden koko voi vaihdella eri tulostinmalleissa ja -valmistajissa. Pisteiden koko määrittää, kuinka hienojakoisesti tulostin voi suihkuttaa mustepisaroihin paperille. Yleensä pisteiden koko ilmaistaan picolitrana (pl), joka on miljardiososa litrasta. Pisarakoon pieneneminen kertoo yleensä laitteella saavutettavan tulosteen laadusta.

Mustesuihkutulostimen pisteiden koko vaihtelee tyypillisesti noin 1-30 picolitrin välillä, mutta yleisimmät arvot ovat 2-10 picolittraa. Joillakin korkealaatuisilla valokuvatulostimilla voi olla jopa alle 1 picolitrin pisarakoko, mikä mahdollistaa erittäin tarkan ja yksityiskohtaisen tulostuksen. Kuvani tulostettiin Mikkelin valokuvakeskuksen Canon ipf 8400 tulostimella, jonka mustepisaroiden koko on 4 pikolittraa.

Mustesuihkutulostimilla tehdään pääsääntöisesti kahdenlaisia tulosteita, mustesuihkutulosteita ja pigmenttivedoksia. Mustesuihkutulostus on tulostusmenetelmä, jossa tulostin suihkuttaa mustepisaroita paperille tai muulle tulostusmateriaalille. Musteet ovat yleensä nestemäisiä ja perustuvat joko veteen tai liuotinpohjaisiin nesteisiin.

Pigmenttivedos on korkealaatuinen tulostusmenetelmä, joka käyttää kestäviä pigmenttimusteita. Pigmenttivedoksessa käytetyt musteet koostuvat pienistä pigmenttihiukkasista, jotka on hajotettu vesipohjaiseen kantoliuokseen. Pigmenttivedokset tarjoavat erinomaisen värien toiston, laajan väriavaruuden ja hyvän säilyvyyden. Pigmenttivedokset tulostetaan yleensä korkealaatuiselle taidepaperille, kankaalle tai muille arkistointitasoisille materiaaleille. (IMI Europe 2016, Adobe 2023b)

4.5.2 Värihallinta

Värihallinta on kaikilla tulostimilla tärkeä vaihe tulostamista, värihallinta tapahtuu tulostaessa, niin että valitaan tiedostolle tulostusmateriaalille sopiva väriprofiili.

Väriprofiili on tiedosto, joka sisältää tiedon värien käsittelystä eri tulostuslaitteilla. Väriprofiilit perustuvat kansainväliseen ICC-standardiin (International Color Consortium). Väriprofiilin avulla graafinen ohjelma ja tulostusohjelmisto muuttaa tulostettavan tiedoston niin, että tulostinlaite pystyy tulostamaan kuvan mahdollisimman samanlaisena. (Barstow 2020)

5 NÄYTTELYIDEN RAKENTAMINEN

Näyttely on tähän mennessä ollut esillä kolmena eri versiona. Ensin pieni testiversio Joensuussa, taidekeskus Ahjossa. Toinen versio Pohjois-Karjalan museo Hilman suuressa vaihtuvien näyttelyiden tilassa ja kolmas versio tämän vuoden puolella Mikkelin valokuvakeskuksessa.

5.1 Ahjo

*Näyttelyn juliste,
Ahjo, 2023*

*Julisteen suunnittelu:
Pasi Räsämäki*

URBAARIO

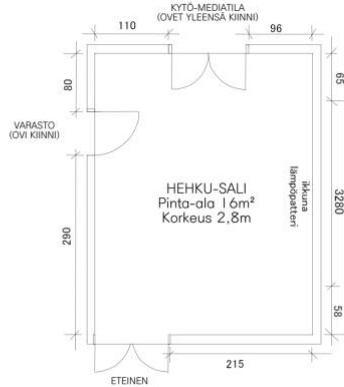
kuusi Pasi Räsämäki

23.2.-15.3.2021

kuusi Tatu Vanhatalo

Taidekeskus Ahjo - Joensuu ti, to-su 10-16, ke 10-19

Rakensin Urbaarion ensimmäinen koeversion taidekeskus Ahjon uuteen pieneen Hehku näyttelytilaan 23.2.–15.3.2021 väliseksi ajaksi. Ajatuksena oli testata, millaisen näyttelyinstallaation sen hetkisestä materiaalista saa tehtyä, sekä esitellä ideaa Pohjois-Karjalan museo Hilman näyttelyistä vastaaville henkilöille. Ajattelussa painopisteenä oli

jonkun tuotteen elinkaaren hetki, jolloin tarkan harkinnan perusteella kaupan hyllyllä tehty valinta muuttuu roskaksi. Miten valtavat markkinointiponnistelut tuottavat tulosta kuluttajan tekemissä valinnoissa ja arvokas hankinta elää hetken, kunnes päätyy kierrätykseen tai Urbaarion löytöjen kaltaisesti kaupunkimaisemaan.

Ahjon näyttelyn kaikki seinät 360 asteen panoraamakuvana.

Pienessä tilassa oli helppo testata mukaan houkutteleman äänisuunnittelija Tatu Vanhatalon teosta: ”i wore no shoes that day”.

Näin Tatu luonnehti teostaan.

”Näyttelyn äänen tehtävä on auttaa vastaanottajaa irtaantumaan kokemuksesta, että katsoo valokuvaa. Ääni kutsuu pysähtymään, jäämään, pohtimaan, leikkimään ajatuksilla. Se tuo elon pysähtyneelle ja sielun hylätylle.

Valokuvakehysten taakse tai viereen on piilotettu kaiutin, joka antaa yksittäiselle objektille liikkeen, ominaisäänen. Ne eivät ole elokuvaääniä sillä tarkoitus ei ole jatkaa sitä toteamusta, esimerkiksi että ”tässä kuvassa on lasipullo ja tämä ääni on lasipullon kilinää”, vaan tuottaa risteävä ajatus, toinen näkökulma, tarina objektista – kuten vihje sen aiemmasta sijainnista tai mielikuva sen hylkääjästä. Kaiuttimista voi erottaa hienovaraisia mielenmaisemia kaupunkiambiensseista, kulutuskulttuurista, saduista, eroosiosta.”

Taidekeskus Ahjo on Joensuun keskustassa, keskuksessa järjestetään näyttelyitä, konsertteja, työpajoja ja muita kulttuuritapahtumia. Taidekeskusta ylläpitää Joensuun Taiteilijaseura ry. Ahjolla on yksi suuri päänäyttelytila ja useita pienempiä muunneltavia tiloja sekä taidelainaamo. (Joensuun taiteilijaseura)

5.2 Hilma

Hilma museon syksyn 2022 (15.9.2022–8.1.2023) näyttely oli Urbaario-projektini kuvat, ryyditettynä museon kokoelmista poimituilla arkeologisilla löydöillä. Löydöt ja kuvat kävivät vuoropuhelua roskan ja aarteen välisestä, kyseenalaisesta erosta. Näyttelyn työstäminen alkoi keväällä 2001 heti Ahjon näyttelyn jälkeen, jolloin museon näyttelyistä vastaava amanuenssi liris Heino ja arkeologi Ville Hakamäki olivat tutustuneet jo aiemmin esittämäni ideaan konkretian tasolla, ja todenneet sen hyväksi aihoksi työstää näyttelyä Hilman näyttelytilaan.

Pohjois-Karjalan museo Hilma perustettiin vuonna 1917 tallentamaan maakunnan kulttuurihistoriaa. Tällä hetkellä museo sijaitsee torin laidalla olevassa Carelicumissa. Vuonna 1986 valmistunut Carelicum rakennettiin alun perin Pohjois-Karjalan Säästöpankin pääkonttoriksi. EU-tukien avulla tilat remontoitiin perusteellisesti 1990-luvulla.

Museon kokoelmiin perustuva pysyvä näyttely Matkalla Karjalassa on Carelicumin toisessa kerroksessa, ja se kertoo Pohjois-Karjalan sekä osittain myös Laatokan Karjalan alueiden historiasta ja kansankulttuurista. Carelicumin ensimmäisessä kerroksessa on vaihtuvien näyttelyiden tila, jossa järjestetään vuosittain noin 3 teemanäyttelyä. (Pohjois-Karjalan Museo)

#valokuva
#arkeologia
#roska
#nykytaide
#kulttuurihistoria

Näyttelyn juliste,
Pohjois-Karjalan museo Hilma 2022-2023

URBAARIO

Julisteen suunnittelu:
Pasi Räsämäki

Kokoelma kaupunkilöytöjä

Pohjois-Karjalan museo Hilma
15.9.2022 – 8.1.2023

Pohjois-Karjalan museo
Carelicum, Koskikatu 5, Joensuu
avoinna: ma-ti, to-su klo 10-16, ke 10-19
liput: 4/8 €
www.pohjoiskarjalann museo.fi

Yleisnäkymä Hilman näyttelyn tilasta, sellaisena kuin näyttelyvieras sen näkee tilan ovelta. Kuvan oikeassa reunassa stratigrafia.

Yleisnäkymä Hilman näyttelyn tilasta, vastakkaisesta suunnasta kuin edellinen kuva, ovelle päin katseltuna. Kuvan vasemmassa reunassa stratigrafia.

5.2.1 Tilan rakentaminen

Näyttelyn rakentamiseen oli aikaa käytettävissä syyskuun 2022 noin kaksi viikkoa, sisältäen edellisen näyttelyn purkamisen. Suunnittelin museon ammattimiesten kanssa muutoksia näyttelytilaan. Kaksi tärkeää muutosta olivat: tilapäisen seinän rakentaminen näyttelytilan tilavaikutelman muuttamiseksi sekä seinien maalaaminen valokuvanäyttelyyn sopivaksi.

Seinän rakentaminen oli keskeinen tehtävä. Halusin tilaan selkeän elementin, jonka katsoja näkee tullessaan sisälle näyttelytilaan. Tila on pitkä ja kapea ja halusin että tilan tunne on intiimimpi – sekä samalla kahdelle isolle kuvalle hyvän esityspaikan. Irtoseinän on oltava tarpeeksi vankka kestämään sen käyttötarkoitukseen liittyvät rasitukset, mukaan lukien teosten ripustaminen, vierailijoiden koskettelu ja mahdolliset riskitekijät. Seinä ankuroitiin tukevasti katon rakennelmien ja lattian väliin. Rakenteena siinä oli yksinkertainen puurakenne ja pintamateriaalina samankaltainen levy, kuin mitä tilan kiinteissä seinärakenteissa on. Rakenne oli siis modulaarinen ja se mahdollisti seinä uudelleenkäytön eri paikassa.

Edellisen näyttelyn jäljiltä tilan seinät olivat värikkäästi maalattuja. Tutkimme teosteni kanssa erilaisia värimalleja käyttämällä millainen harmaa sävy maailma tukisi teosten esillepanoa. Aiemmin olimme päätyneet harmaaseen, tiesimme että sattumanvaraiset esineet ovat hyvin erivärisiä, joten sopiva neutraali pinta niiden takana nostaisi kuvia esiin, muttei kilpailisi värien kanssa. Tiesimme myös jo aiemmin, että kuvat ovat syvätyjä ja esineiden ympärillä olisi vedosmateriaalin pohjavalkoista materiaalia näkyvissä. Halusin tähän pienen kontrastin seinän värin kanssa. Harmaa seinä myös heijastaa valoa miellyttävästi, eikä se myöskään tuota liian kirkkaita heijastuksia, jotka voisivat häiritä katsojaa.

Valaistus suunniteltiin niin, että tilan yleisvalo on hieman hämäämpi, kuin kuviin eri tavoin kohdistettava valo. Näyttelykuvat ovat hyvin yksityiskohtaisia, joten kohdevalaistus auttoi korostamaan näitä yksityiskohtia ja sävyjä. Muutamaan kuvaan, kuten oheisen esimerkin ORIGINAL WASTE teokseen käytettiin projektispottia tuottamaan tarkasti rajattu valaistus, joka hausalla tavalla toi kuvaan projisoidun kuvan tunnelmaa.

5.2.2 Stratigrafia

Stratigrafia on 1800-luvun lopulla geologian työkaluksi syntynyt tutkimussuuntaus, joka tutkii maaperän kerrosten keskinäistä järjestystä. Menetelmän avulla voidaan havainnoida muun muassa maaperän muodostumien ominaisuuksia ja niiden välisiä ikäsuhteita. Arkeologian piirissä termillä tarkoitetaan yleensä toisiinsa yhteydessä olevien maakerrosten ja rakenteiden muodostamaa sarjaa, siis sitä missä järjestyksessä luontaiset maakerrokset ja ihmistoiminnan merkit jalkojemme alla ovat.

Luontaisten kerrosten ohella maaperässä voidaan erottaa myös eri aikoina syntyneitä ihmistoiminnan merkkejä, likaantuneita maakerroksia, kivi- tai puurakenteita sekä arkeologisia löytöjä. Vanhimmat kerrokset sijoittuvat tyypillisesti nuorempien alle, mutta joskus ihmistoiminta tai muut prosessit ovat häirinneet maannoksen luontaista syntyä – nuorempi kulttuurikerros saattaa esimerkiksi leikata vanhempaa kerrosta ja yltää näin sen alle.

Ville Hakamäen rakentamassa mallissa (näkyvässä yleiskuvan oikeassa laidassa) on esitetty poikkileikkaus podsoliimaannoksesta sekä siinä erottuvista, palojätettä, kiviä ja arkeologisia löytöjä sisältävistä kulttuurikerroksista. (Hakamäki)

5.2.3 Oppimateriaali ja yleisökuvat

Loppuvuodesta 2021 opettajaopiskelijat Samuli Holtari ja Milla Tahvanainen liittyivät osaksi Urbaario-näyttelyn työryhmää opetusharjoittelun merkeissä, näyttely oli silloin vielä alkutekijöissään. Tavoitteena oli, että harjoittelusta jäisi käteen jotakin mahdollisimman konkreettista ja siksi he päättivät suunnitella osaksi museovierailua opetusmateriaalipaketin. Syntyi monialaisen oppimisen kokonaisuus.

Urbaario-opetusjakson tarkoituksena on valmistaa oppilaita museovierailua varten sekä herättää kiinnostusta lähiympäristöä ja sen kulttuuri-, media- ja virkistystarjontaa kohtaan. Jaksolla harjoitellaan esimerkiksi viestintää ja vuorovaikutusta monimediaisessa ympäristössä, mobiilikuvauksen perusteita sekä kuvan tutkimista ja tulkintaa ilmaisutaidon keinoin.

Urbaario-jakso koostuu viidestä valmistavasta oppitunnista (5 x 45min), museovierailusta sekä sen jälkeisestä kokoavasta oppitunnista. He loivat jaksoa varten valmiin jaksosuunnitelman, jokaisesta oppitunnista yksityiskohtaisen tuntisuunnitelman ja muut tehtävämateriaalit, jakson arviointilomakkeen sekä jakson esitysmateriaalina toimivan PowerPoint-esityksen. Jakso oli suunniteltu siten, että kuka tahansa opettaja kokemuksesta riippumatta voi ottaa sen osaksi omaa opetustaan.

Näyttelyvieraiden oli mahdollista osallistua Urbaario-näyttelyyn lähettämällä kuvia sähköpostilla minulle – lisäksi ne sitten näyttelytilassa olevaan älytelevisioon pyörimään kuvakarusellina. Sinne tulikin osallistujia laidasta laitaan, ammattitaiteilijasta

koululaisiin.

5.3 Mikkel

Urbaario oli Hilman näyttelyversiota kevyemmällä kokoelmalla esillä Mikkelin valokuvakeskuksessa 19.1.–18.2.2023 välisenä aikana. Näyttely oli esillä sekä keskuksen Aulagallerissa, että Salissa. Tilat ovat isot, mutta eivät samaa kokoluokkaa kuin Joensuun näyttelyssä. Mikkelissä ei ollut mukana museoesineitä, eikä Ilosaarirockissa kuvattua reppukokoelmaa (9kpl).

*Näyttelyn juliste,
Mikkelin valokuvakeskus 2023
Julisteen suunnittelu:
Olli Savio*

Pasi Räsämäki **URBAARIO** Kokoelma kaupunkilöytöjä

ESILLÄ MYÖS
· PENTTI SAMMALLAHTI - KUVIA KESKUKSEN KOKOELMISTA
· INKILÄNHOVIN ELÄMÄÄ 1900-LUVUN ALUSSA MILLERIN SISÄRUSTEN KUVAAMANA

19.1.–18.2.2023

Ma–pe 11–17, la 11–15
Wed–Fri 11–17, Sat 11–15
Liikuntaesteetön | Accessible
041 44 44

 MIKKELIN VALOKUVAKESKUS
MIKKELI CENTRE OF PHOTOGRAPHY

Mikkelin valokuvakeskus on voittoa tavoittelematon ja yhteisöllisesti suuntautunut, valokuvataiteeseen erikoistunut, monipuolinen taidekeskus ja museo. Mikkelin valokuvakeskus toimii valokuvataiteen ja valokuvakulttuurin edistämisen yleishyödyllisenä näyttely-, palvelu- ja

neuvontakeskuksena. Mikkelin valokuvakeskus toimii ympäri vuoden järjestäen näyttelyitä, koulutusta, tapahtumia, ylläpitäen Digipajaa ja kokoelmia sekä tehden koulutuksiin ja näyttelyihin liittyvää tutkimusta ja julkaisuja. Valokuvakeskuksen tavoitteena on edistää valokuvakulttuuria ja valokuvataidetta monipuolisesti Etelä-Savossa ja valtakunnallisesti. Keskus on tuottanut useita, laajoja, valtakunnallisesti merkittäviä näyttelyhankkeita, joista osa on julkaistu myös kirjoina. (Mikkelin valokuvakeskus)

Ripustustöissä Mikkelin valokuvakeskuksen Salissa 18.1.2023.

6 URBAARIO-KUVAESIMERKKEJÄ

Nostan tässä osassa esille muutamia esimerkkejä näyttelyn kuvista ja kuinka ne itsessään sisältävät tietoa siitä millaisessa kuluttamisen maailmassa me elämme. Hyvin arkisilla esineillä on mukanaan merkittävä määrä tuotteen tekemisen ja sen elinkaaren historiaa.

6.1 ORIGINAL WASTE

ORIGINAL WASTE,

*Juva 2021,
pigmenttivedos*

Löytöpaikka:

*61.89799061205954,
27.850813705252964*

*Juvan Sampola
vesiliikuntakeskuksen
parkkialue.*

ORIGINAL WASTE teoksessa huomio kiinnittyy ison kuvakoon myötä korkin kuluneisuuteen, autonrenkaiden jättämiin mustiin jälkiin muovissa ja rikkoutuneen korkin säröihin. Teoksessa on tunnistettavissa Coca-Colan brändi, kuitenkin selvästi yksilölliseksi objektiksi muuntuneena.

Coca-Cola on yksi maailman tunnetuimmista tuotemerkeistä. Sen maailmanvalloitus alkoi jo 1886 Atlantassa, Yhdysvalloissa, ja on siitä lähtien valloittanut maailmaa laajalti. Suomeen juoma saapui Olympialaisiin vuonna 1952. (Coca-Cola)

Coca-Colan punainen väri on keskeinen elementti tuotemerkissä. Coca-Colan punaisen värin HEX-koodi on #F40009 ja sen RGB-arvot ovat R: 244, G: 0, B: 9. Tämä tarkoittaa, että Coca-Colan punainen on syvä, kyläinen punainen, jossa on hieman oranssin ja keltaisen sävyjä. (Zeidan 2023, U.S. Brand colors)

6.2 Feikkireiskat

Feikkireiskat,
Joensuu 2019,
pigmenttivedos

Löytöpaikka:
62.600665128226595,
29.7742687345713

Sirkkalanpuisto,
Joensuu

"Feikkireiskat" on löytö Joensuun Sirkkalanpuiston kevyen liikenteen väylältä. Lasit olivat tallautuneet päällystämättömällä pinnalla rikki ja niiden vielä tallessa olevaan linssiin oli jäänyt hiekkaa ja roskia. Kuvassa halisin näyttää katsojalle, millainen rakenne löydössä on. Linssi on läpinäkyvä ja siihen liimaantunut materiaalia on selkeästi näkyvissä. Nimi "Feikkireiskat" kertoo lasista olennaista tietoa. Ne ovat halvat kopiot tunnetusta Ray-Ban aurinkolasimerkin Wayfarer tuotteesta. Juuri sopivat bilekäyttöön ja hukattavaksi ilman ahdistusta arvo-omaisuuden hukkaamisesta.

Ray-Ban on yhdysvaltalainen aurinkolasimerkki, joka tunnetaan parhaiten klassisista aurinkolasimalleistaan, kuten Wayfarer, Aviator ja Clubmaster. Ray-Banin historia juontaa juurensa vuoteen 1936, jolloin Bausch & Lomb -yhtiö kehitti ensimmäisen Aviator-mallin. Malli suunniteltiin Yhdysvaltain ilmavoimille, luonnollisesti se levisi myös siviilien ja suuren yleisön käyttöön ajan saatossa. (Kennedy 2012)

Ray-Banin lasit ovat olleet suosittuja vuosikymmenten ajan, ja ne ovat edelleen olennainen osa populaarikulttuurissa. Blues Brothers -elokuvassa (1980) John Belushi esitti Joliet Jake Blues -nimistä hahmoa. Elokuvassa hän käytti Ray-Banin Wayfarer-aurinkolaseja. Muun muassa Blues Brothers -elokuvan suosion ansiosta Wayfarerit saavuttivat entistä laajemman suosion. (Bland 2020)

6.3 Lilliput

*Lilliput,
Varkaus 2021,
pigmenttivedos*

*Löytöpaikka:
62.32582917954195,
27.89424494366514*

*Savontie, Kommila
Varkaus*

”Lilliput” teoksessa on pikkusikarilaatikon alaosa, jonka löysin jalkakäytävältä Varkauden Kommilassa syksyllä 2021. Peltilaakko oli tallautunut littanaksi ja siihen oli liimautunut kiinni kasvien siemeniä ja muuta roskaa. Asfaltin kuvio oli painautunut peltiin kotelon prässäytyessä ihmisten jalkojen alla. Peltilaatikon sattumanvarainen litistyminen on tuottanut hämmästyttävän plastisen taideobjektin, joka suurena vedoksena näyttää epätodelliselta. Näyttelyvieraat olivat tämän teoksen äärellä usein hämmentyneitä siitä, että kyseessä on valokuva – eikä jokin muu kuvataiteen menetelmä.

HOFNAR on yksi Suomessakin tunnetuista sikarimerkeistä, alkujaan sikarimerkki on kotoisin Alankomaista.

Lilliput-kokoinen pikkusikari on huomattavasti pienempiä kuin perinteinen sikari. Niitä myydään 20 kappaleen rasioissa, kuten tavanomaisempia savukkeitakin. Pikkusikarit poikkeavat savukkeista valmistustavaltaan. Savukkeet kääritään paperiin, pikkusikarit kokonasiin tupakanlehtiin. (NCI)

Sikarit ovat suhteellisen hauraita, ja niiden kuori voi vaurioitua helposti. Peltirasia tarjoaa paremman suojan mekaaniselta kulutukselta, mikä auttaa ehkäisemään sikarien vaurioitumista. Sikarit ovat usein yhdistetty ylellisyyteen, ja peltirasiat auttavat välittämään tätä viestiä. (NCI 2010)

6.4 RantaRolex

RantaRolex
Joensuu 2022,
pigmenttivedos

Löytöpaikka:
62.59944284224254,
29.739022066606548

Ilosaarirock,
festivaalialue
Joensuu

Löytötavarakuvaaja
Pasi Räsämäki

Sovin Ilosaarirock festivaaliorganisaation kanssa, että pääsen kuvaamaan kesällä 2022 osaksi kokonaisuutta sarjan kuvia, joissa on festivaalin tilapäiseen löytötavaratoimistoon tuotuja esineitä. Ideani oli kuvata materiaalia, jossa näkyy raja tarpeelliseen ja tarpeettoman välillä. Millaista tavaraa toimistoon tuodaan ja mitä sinne jää noutamattomiksi. Löytötavarat ovat festivaalin aikana pääportilla toimivassa infopisteessä. Sain festivaalille hilpeästi nimetyn kulkuluvan ja ensimmäistä kertaa urallani olin "löytötavarakuvaaja".

Ilosaarirock on yksi Suomen vanhimmista ja suosituimmista rockfestivaaleista. Se järjestetään joka vuosi Joensuussa, Pohjois-Karjalassa, ja sen on järjestänyt vuodesta 1971 lähtien Joensuun Popmuusikot ry. Festivaali järjestetään perinteisesti heinäkuun toisena viikonloppuna. Ilosaarirock tunnetaan rennosta tunnelmastaan, ja se houkuttelee yleensä laajan valikoiman sekä kotimaisia että kansainvälisiä eri tyyliuuntia edustavia bändejä. Festivaali houkuttelee tuhansia musiikin ystäviä ympäri maailmaa, ja se on tärkeä osa Suomen kesäfestivaalikautta. (Joensuun popmuusikot – Ilosaarirock)

RantaRolex kuvassa meitä ilahduttaa ilmiselvä tuotevääreennös parhaimmillaan. Kellon materiaalit eivät ole kestäneet ajan hammasta, vaan ovat kuluneita ja lasi on säröytynyt. Kellotaulun tekstit, erityisesti suurta vedosta tutkiessa ovat välistetty huonosti ja itse kellotaulu on erivärinen kuin alkuperäinen kello.

Termi "RantaRolex" tarkoittaa yleensä halpaa, usein Aasiasta tuotua kelloa, joka on tehty jäljittelemään Rolex-kelloa – kelloja myydään usein rantalomakohteissa. (Crain 2020)

RantaRolex on syvälinen ajan symboli. Mikä sopisi paremmin silmäätekevien ranteeseen, paitsi käsiraudat – kirjoitti Jukka Kemppinen Helsingin sanomiin jo viime vuosituhannella. (Kemppinen 1993)

Rolex on sveitsiläinen luksuskellojen valmistaja. Se perustettiin vuonna 1905 nimellä "Wilsdorf and Davis" Hans Wilsdorfin ja Alfred Davisin toimesta. Yhtiö otti nimen Rolex käyttöön vuonna 1908.

Rolexin kelloja pidetään ylellisinä, ja ne ovat usein symboli menestyksestä ja vauraudesta. Yhtiö on kehittänyt monia innovaatioita kelloteollisuudessa, kuten ensimmäisen vesitiiviin kellon, Oyster-kellon, vuonna 1926, ja ensimmäisen automaattisen päivävyri-toiminnon kellon, Datejustin, vuonna 1945. Rolex käyttää arvokkaita materiaaleja kellojensa valmistuksessa, mukaan lukien 18 karaatin kultaa ja 904L-terästä. Jokainen kello on myös Chronometer-sertifioitu Sveitsiläisen virallisen Chronometer-testilaboratorion (COSC) toimesta. (Lewis 2023)

6.5 Paljettireppu

Paljettireppu
Joensuu 2022,
pigmenttivedos

Löytöpaikka:
62.59944284224254,
29.739022066606548

Ilosaarirock,
festivaalialue
Joensuu

Kuvasin Paljettirepun Ilosaarirockin löytötavarakuvaajana toimiessani. Reppu on riemastuttava aihe. Käytännöllisyys yhdistyy johonkin mahdollottoman epäkäytännölliseen, paljetteihin. Jälkityön

kannalta tämä kuva-aihe oli yksi haastavimmista, naruja tupsut ja jokainen paljetin kaari piti tarkistaa erikseen.

Pieni kankainen urheilereppu, joka on tarkoitettu kevyemmille tavaroille tai lyhyille matkoille, tunnetaan usein nimellä "drawstring bag" tai "gymsack". Nämä reppu ovat yleensä valmistettu kevyestä, nopeasti kuivavasta ohuesta kankaasta. Reppu suljetaan naruilla, jotka toimivat myös olkahihnoina. Reppu on kätevä pitää mukana ja sopii hyvin esimerkiksi urheiluvälineiden, kenkien tai – kuten tässä tapauksessa festivaalivarustuksen kuljettamiseen. (Monet 2022)

Paljetit ovat pieniä, usein pyöreitä tai geometrisia muotoisia koristeita, jotka ovat yleensä tehty metallista, muovista tai lasista. Ne kiinnitetään vaatteisiin, asusteisiin tai muihin materiaaleihin lisäämään kiiltoa ja väriä. Sana tulee ranskan sanasta **paillette** (kulta, kultainen hiekka). Paljetit heijastavat valoa ja saavat aikaan kimaltelevan efektin, minkä vuoksi ne ovat suosittuja esimerkiksi esiintymisasuissa, juhla-asuissa ja askartelussa. (Sandeem 2023)

6.6 Ihmepuu

Ihmepuu
Juva 2022,
pigmenttivedos

Löytöpaikka:
61.89209675541795,
27.869657655210798

Juva

Wunderbaum on nuoruuden ja itsenäistymisen, oudon vapauden tunteen ilmentymä. Moni autoileva nuori raikastaa siellä kulkuvälineen fyysistä ja henkistä ilmapiiriä, ja miksei varttuneempikin kuljettaja. Tämä keltainen "Ihmepuu" tuli vastaan Juvan raitilla, kevyenliikenteen väylällä. Tuoksu oli jo kadonnut ja olemus rähjäntynyt, tummia likatahroja oli alkuperäistä väriä ryydittämässä.

Wunderbaum on tunnettu ilmanraikastinmerkki, yritys on perustettu vuonna 1952 Yhdysvalloissa. Wunderbaumin perustaja oli Julius Sämann, joka kehitti ensimmäisen tuoksuvan ilmanraikastimen autoteollisuutta varten. Sämann oli koulutukseltaan kemisti, ja hän oli aiemmin työskennellyt Kanadassa metsänhoitoalalla, missä hän oppi paljon puiden tuoksusta ja siitä, miten ne vaikuttavat ilman laatuun. Hän käytti tätä tietoa kehittäessään Wunderbaum-ilmanraikastinta. Hän halusi luoda

tuotteen, joka poistaisi epämiellyttävät hajut auton sisätiloista ja antaisi samalla miellyttävän tuoksun.

Wunderbaum-ilmanraikastimet tunnetaan tyypillisesti niiden puunmuotoisesta designista, joka on yleensä valmistettu kartongista. Ne ripustetaan yleensä auton peiliin tai muuhun sopivaan paikkaan, josta ne voivat levittää tuoksuaan. Nykyään Wunderbaum tarjoaa monenlaisia erilaisia tuoksuja ja malleja. (O'Connor 2005. 18–23.)

6.7 Kaikki näyttelyissä olleet kuvat.

Tässä kappaleessa listaan kaikki näyttelyissä esillä olleet kuvat perustietoineen.

*Ab Lukko Oy, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Ajankuva jäässä, Joensuu 2020,
pigmenttivedos*

CA, Lontoo 2022, pigmenttivedos

*DaKine-reppu, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Enon Kisa-Pojat, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Feikkireiskat, Joensuu 2019,
pigmenttivedos*

*Gritty Kitty, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Huurteinen, Juva 2021,
pigmenttivedos*

*Ihmepuu, Juva 2022,
pigmenttivedos*

*Jumppapussukka, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Kukko tunkiolla, Varkaus 2020,
pigmenttivedos*

*Kruunukorkki, Juva 2021,
pigmenttivedos*

*Kynnärsauvat, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Lilliput, Varkaus 2021,
pigmenttivedos*

*Läts! Joensuu 2004,
pigmenttivedos*

*Melkein bling, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Mää <3 kassi, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Naamio, Joensuu, 2019,
pigmenttivedos*

*ORIGINAL WASTE, Juva 2021,
pigmenttivedos*

*Paljettireppu, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Piirilevy, Sappalinna, Turku 2021,
pigmenttivedos*

*Polaroid, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*Punainen reppu, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

*RantaRolex, Joensuu 2022,
pigmenttivedos*

Reino-reppu, Joensuu 2022, pigmenttivedos

Reppu "off the wall", Joensuu 2022, pigmenttivedos

Rikkinäinen lapio, Joensuu 2021, pigmenttivedos

Ruostekukkia, pigmenttivedos

Räyskälä 2019,

SandDisk, Heinävesi 2020, pigmenttivedos

Tikkari - löytöpaikkakuva, Joensuu 2019, pigmenttivedos

Vans in the lifetime, Joensuu 2022, pigmenttivedos

Vaude, sininen reppu! Joensuu 2022, pigmenttivedos

Ässä, Joensuu 2022, pigmenttivedos

7 POHDINTA

Urbaario -kokoelma kaupunkilöytöjä opinnäytetyössä, teokset ja museossa olevat artefaktit kävivät vuoropuhelua roskan ja aarteen välisestä erosta. Taiteellinen ja tutkimuksellinen opinnäytetyöni tutki oman taiteellisen työskentelyn keinoin, miten massatuotettu hyödyke muuttuu yksilölliseksi esineeksi ja taideobjektiksi. Opinnäytetyö raportoi miten taidekonseptin idea syntyi ja miten toimintamallin saattaminen konkretian tasolle tapahtui. (Jokela; Huhmarniemi 2018 9-25)

Merkille pantavaa projektissa oli ajatus eri yleisöille annettavasta esimerkistä, miten omaa elämää ja ympäristön havainnointia voi tehdä taiteellisen konseptin kautta. Raportoinnissa tekijälle hahmottui vielä alkuperäisideaa tarkemmin kuinka merkittävästi jokaisen henkilöhistoriaan liittyy erilaisia tuotemerkkien tuottamina aikaleimoja. Tuotteiden elinkaari, ja tuotemerkkien ulkoasut ovat mukana meidän omassa historiassamme – halusimme tai emme.

Urbaariossa tavoittelin useita avauksia eri suuntiin. Alkuperäisenä ajatuksen oli, että tulevaisuudessa eri tahot voisivat hyödyntää herbaarion tekemisestä tuttua tapaa myös kaupunkimaisten aiheiden tutkimisessa. Urbaario-näyttely on taiteen tekijän esimerkki tavasta tarkastella omaa ympäristöään ja pohtia omaa suhdettaan siihen.

Joukkoistamisen idea toteutui parhaiten laajassa koululaisille ja opettajille suunnatussa näyttelyyn liittyvän opetusmateriaalin suunnittelussa ja toteuttamisessa. Tätä toteutettiin myös konkreettisesti Joensuun näyttelyssä Pohjois-Karjalan museo Hilman yleisötyössä, jossa museopedagogin ohjaamana lukuisat koululaisryhmät osallistuivat näyttelyn teeman tutkimiseen. Urbaario on herbaarion kaltainen työväline opettajille, jolla esikuvastaan poiketen laajemmin tutkia minkä tahansa kouluaineen sopivuutta erilaisten aihepiirien oppiseen.

Kolme vuotta kestäneen työvaiheen ja eri kymmellusten aikana tekijä on tullut aiempaa tietoisemmaksi mitä ison taiteellisen prosessin kehittäminen vaatii ja kuinka haastavaa on saada muut tahot innostumaan ja sitoutumaan työn tekemiseen. Oman idean esittely kerta toisensa jälkeen eri yhteistyötahojen mukaan saamiseksi luo rutiinia työskentelyn esittelyyn. Prosessissa selkeytyi konkreettisesti se miten paljon työtä jonkun ajatuksen esittely ja kokonaisuuden loppuunsaattaminen vaatii, kun siihen täytyy saada mukaan muita toimijoita. On luonnollisesti

hienoa huomata, että idea voi jalostua konkretiaksi ja isot yhteistyötahot ymmärtävät mistä projektissa on kyse ja innostuvat osallistumaan.

Opinnäytetyön kirjallisessa osassa on avattu eri vaiheita. Prosessi on kuvattu auki nimen syntymisestä alkaen, näyttelymateriaalin keräämisen ja valokuvaamisen ja kuvankäsittelyn perusasioiden osalta sekä konkreettisen rakentamisen osalta. Samalla aiheeseen liittyvät ajantasaiset lähteet on nyt kätevästi kirjattu samaan paikkaan.

LÄHTEET

Adobe. RAW-tiedostot. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://www.adobe.com/fi/creativecloud/file-types/image/raw.html>

Adobe 2021. RAW-tiedostot.Color and camera raw. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://helpx.adobe.com/photoshop-elements/using/color-camera-raw.html>

Adobe 2023a. Mask layers. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://helpx.adobe.com/photoshop/using/masking-layers.html>

Adobe 2023b. Print from Photoshop. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://helpx.adobe.com/photoshop/using/printing-photoshop1.html>

Barstow, Neil 2020. ICC profiles explained. Hakupäivä 23.5.2023.

<https://www.colourmanagement.net/advice/about-icc-colour-profiles>

Bland, Simon 2020. Dan Aykroyd and John Landis: how we made The Blues Brothers. Hakupäivä

24.5.2023. [https://www.theguardian.com/film/2020/aug/03/how-we-made-the-blues-brothers-dan-](https://www.theguardian.com/film/2020/aug/03/how-we-made-the-blues-brothers-dan-aykroyd-john-landis-interview)

[aykroyd-john-landis-interview](https://www.theguardian.com/film/2020/aug/03/how-we-made-the-blues-brothers-dan-aykroyd-john-landis-interview)

Borrelli-Persson, Laird. "Irving Penn's Unforgettable Food Photography in Vogue", 2015.

Hakupäivä 17.5.2023. [https://www.vogue.com/article/irving-penn-food-photography-vogue-](https://www.vogue.com/article/irving-penn-food-photography-vogue-archive)

[archive](https://www.vogue.com/article/irving-penn-food-photography-vogue-archive)

Boxer, Sarah 1999. Taking Jokes By Duchamp To Another Level of Art, 1999. New York Times.

Hakupäivä 17.5.2023. [https://www.nytimes.com/1999/03/20/arts/taking-jokes-by-duchamp-to-](https://www.nytimes.com/1999/03/20/arts/taking-jokes-by-duchamp-to-another-level-of-art.html)

[another-level-of-art.html](https://www.nytimes.com/1999/03/20/arts/taking-jokes-by-duchamp-to-another-level-of-art.html)

Burge, Mark J., Burger, Wilhelm 2009, 227. Principles of Digital Image Processing. Hakupäivä

17.5.2023. [https://books.google.fi/books?id=s5CBZLBakawC&pg=PA231&redir_esc=y#v=onepag](https://books.google.fi/books?id=s5CBZLBakawC&pg=PA231&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)

[e&q&f=false](https://books.google.fi/books?id=s5CBZLBakawC&pg=PA231&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)

Cambridge in Colour. Digital image interpolation. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://www.cambridgeincolour.com/tutorials/image-interpolation.htm>

Crain, Amber 2020. How to Tell if a Rolex is Real or Fake: 11 Signs of Authenticity. Hakupäivä 24.5.2023. <https://www.wikihow.com/Tell-if-a-Rolex-Watch-is-Real-or-Fake>

Crisher Entertainment 2016. Photoshop: Born from Two Brothers. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://web.archive.org/web/20160701155932/http://www.crisherentertainment.com/photoshop-born-two-brothers/>

Coca-Cola. Kun Coca-cola saapui Suomeen. Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.coca-cola.fi/historia/1950/coca-cola-suomeen-65-vuotta-sitten>

Dpreview 2015. Sony a7R II Specs. Hakupäivä 17.5.2023.

https://www.dpreview.com/products/sony/slrs/sony_a7rii/specifications

Geffer, Philip 2004. Why Photography Has Supersized Itself. New York Times 2004. Hakupäivä 17.5.2023. <https://www.nytimes.com/2004/04/18/arts/art-why-photography-has-supersized-itself.html>

Gregersen, Erik 2022. Adobe Photoshop. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://www.britannica.com/technology/Adobe-Photoshop>

Howarth, Sophie 2000. Marcel Duchamp, Fountain, 1917, replica 1964. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.tate.org.uk/art/artworks/duchamp-fountain-t07573>

IMI Europe 2016. Glossary of inkjet terms. Hakupäivä 22.5.2023.

<https://imieurope.com/inkjet-blog/2016/2/22/glossary-of-inkjet-terms>

Iso suomen kielioppi, 2004. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Verkkoersio. Hakupäivä

17.5.2023. <https://scripta.kotus.fi/visk/sisallys.php?p=146>

Jokela, Timo; Huhmarniemi, Maria (2018) 9-25. Art-based action research in the development work of arts and art education. Hakupäivä 31.5.2023.

<https://lauda.ulapland.fi/handle/10024/63653>

Joensuun Popmuusikot - Ilosaarirock. MEISTÄ. Hakupäivä 23.5.2023.

<https://www.ilosaarirock.fi/2023/meista/>

Joensuun taiteilijaseura. Taidekeskus Ahjo. Hakupäivä 23.5.2023.

<https://joensuuntaiteilijaseura.fi/taidekeskus-ahjo>

Kaushick Parui, Image Interpolation techniques in digital image processing. Hakupäivä 22.5.2023.

https://www.researchgate.net/publication/346625606_Image_Interpolation_techniques_in_digital_image_processing

Kemppinen, Jukka 1993. Rantarolex. Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000003213355.html>

Kennedy, Pagan 2012. Who Made Those Aviator Sunglasses? Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.nytimes.com/2012/08/05/magazine/who-made-those-aviator-sunglasses.html>

Kuiper, Kathleen 2009. Wet-collodion process, Encyclopaedia Britannica. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.britannica.com/technology/wet-collodion-process>

Lewis, Robert 2023. Rolex. Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.britannica.com/topic/Rolex>

Locke, Nancy 2015. How photography evolved from science to art. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://theconversation.com/how-photography-evolved-from-science-to-art-37146>

Maanmies, Sari 2008. Sana sanasta, Kielikello. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.kielikello.fi/-/sana-sanasta>

Mikkelin valokuvakeskus. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.mikkelinvalokuvakeskus.fi/toiminta>

Mills,Ryan. Jenkins, Dillon. "Go analog with film photography." Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.adobe.com/creativecloud/photography/discover/film-photography.html>

Monet,Dolores 2022. Fashion History: Purses and Handbags. Hakupäivä 24.5.2023.

<https://bellatory.com/fashion-accessories/FashionHistoryPursesHandbags>

NCI (National Cancer Institute). Cigar Smoking and Cancer. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.cancer.gov/about-cancer/causes-prevention/risk/tobacco/cigars-fact-sheet>

O'Connor, Deb 2005. "Little Trees: An American icon born and raised in Watertown" (PDF).

Absolutely Business.

Smigiel, Joseph. "Getting Started In Wetplate Collodion Photography". Hakupäivä 17.5.2023.

<https://unblinkingeye.com/Articles/WPC/wpc.html>

Pohjois-Karjalan Museo. Tietoa museosta. Hakupäivä 23.5.2023.

<https://pohjoiskarjalanmuseo.fi/tietoamuseosta>

Rockwell, Ken 2008. The Megapixel Myth. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.kenrockwell.com/tech/mpmyth.htm>

Rockwell, Ken. How To Shoot Macro 2013. Hakupäivä 17.5.2023

<https://www.kenrockwell.com/tech/macro.htm>

Sandeen, Del 2023. What are Paillettes? Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.beautyanswered.com/what-are-paillettes.htm>

Suomen etymologinen sanakirja, 2021. Hakupäivä 17.5.2023.

https://kaino.kotus.fi/suomenetymologinensanakirja/?p=article&etym_id=ETYM_633f0a0e9cb0a5e43d36c9f5f81793e2&word=urbaani

Tieteen termipankki 31.5.2023: Kasvitiede:herbaario. Hakupäivä 31.5.2023.

<https://tieteentermipankki.fi/wiki/Kasvitiede:herbaario>

Tom, Dan. Kearns, Andrew. "Learn the secrets to great smartphone photography." Hakupäivä

17.5.2023. <https://www.adobe.com/creativecloud/photography/discover/smartphone-photography.html>

U.S. Brand colors. Coca-Cola Colors. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://usbrandcolors.com/coca-cola-colors/>

Woodward, Daisy. HHow Irving Penn revolutionised fashion photography. Hakupäivä 17.5.2023.

<https://www.dazeddigital.com/fashion/article/35683/1/how-irving-penn-revolutionised-fashion-photography-met-exhibition>

Zeidan, Adam 2023. The Coca-Cola Company. Hakupäivä 24.5.2023.

<https://www.britannica.com/topic/The-Coca-Cola-Company>

Zhang, Michael 2017. This Famous Pepper Photo by Edward Weston Was a 4hr+ Exposure at

f/240. Hakupäivä 17.5.2023. <https://petapixel.com/2017/08/15/famous-pepper-photo-edward-weston-4hr-exposure-f240/>